

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 584/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Грејање“ Панчево, чији је пуномоћник Александар Вучковић, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Слободан Арсић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 652/20 од 27.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 652/20 од 27.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 652/20 од 27.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1130/19 од 23.07.2020. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Тошић Радована из Панчева И.ИВК-93/2019 од 04.03.2019. године којим су обавезани извршни дужници да извршном повериоцу исплате појединачне месечне износе од јануара 2018. године закључно са септембром 2018. године, са припадајућом законском затезном каматом од 5.014,00 динара од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке, као и трошкове извршења у износу од 10.452,72 динара. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 3.705,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 652/20 од 27.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одржано је на снази решење о извршењу којим су обавезани извршни дужници да извршном повериоцу исплате појединачне месечне износе на име неисплаћених рачуна за пружене комуналне услуге испоруке топлотне енергије за период од јануара 2018. године закључно са септембром 2018. године, у смислу одредбе члана 87. став 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом купаца на подручју Града Панчева („Службени лист Града Панчева“, бр. 19/15) којом је прописано да сви купци који су искључени са система даљинског грејања, по било ком основу, од дана ступња на снагу цитиране Одлуке, имају обавезу да измирују фиксни део цене грејања у складу са Одлуком и Актом о искључењу.

Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите, зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари – предлог за извршење поднет је 18.02.2019. године. Побижана вредност предмета спора је 45.126,00 динара. Првостепена пресуда је донета 23.07.2020. године. Другостепена пресуда донета је 27.10.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе-предлога за извршење, ревизија тужених није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић